

Η ΚΟΛΟΥΜΒΗΘΡΑ ΤΟΥ ΣΙΛΩΑΜ.

ἡ

ἡ πηγή τοῦ Ἐξεκίου.

Ἡ κολουμβήθρα αὕτη δὲν ἦτο ἄλλο τι εἰμὴ πηγή, ἔκειτο δὲ πρὸς νότον τῆς Ἱερουσαλὴμ πλησίον τῶν προποδῶν τοῦ ὄρους Σιών, ἔχουσα τὸ ὄρος Μωρία πρὸς βορρᾶν.

Ἦδη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ταύτῃ εὐρίσκονται δύο πηγαι, ἡ ἀνωτέρα ἢ βορινή, ἡ γνωστὴ ἤδη ὑπὸ τὸ ὄνομα πηγὴ τῆς Παρθένου, χύνεται εἰς μικρόν τι ὕδραγωγεῖον 20 περίπου πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ἐδάφους· πρὸς τὸ ὕδραγωγεῖον δὲ τοῦτο κατέρχεται

Η ΟΔΙΣΘΗΡΑ ΟΔΟΣ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

(Συνέχεια ἴδε φύλλον ἄριθ. 226).

Ὁφελούμενος τῆς στιγμιαίας ἀπουσίας τοῦ θυρωροῦ, ὁ Ἑρρίκος ἀπέσυρε τὸν σύρτην τῆς ἑξῶς θύρας, καὶ διεσπύθη ἀστραπηδὸν πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰακώβου. Τὸ νὰ κτυπήσῃ τὸν κώδωνα, νὰ τῷ ἀνοίξουν, νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ εὐρεθῇ ἐνώπιον τοῦ κηδεμόνος τοῦ Ἰακώβου ἦτο ἔργον στιγμῆς. Ὁ κηδεμὼν τοῦ Ἰακώβου ἦτο φίλος τῆς μητρὸς τοῦ Ἑρρίκου, δταν δὲ ὁ Ἑρρίκος τῷ εἶπεν ὅτι δὲν ἐσκόπευε νὰ ἀπομακρυνθῇ τοῦ Ἰακώβου, ἐνόσῳ διήρκει ὁ κίνδυνος, ἐδέ-

Ἡ Κολουμβήθρα, ἡ πηγὴ τοῦ Σιλωάμ.

τις διὰ κλίμακος ἐξ 20 βαθμίδων. Ἐκ τοῦ ὕδραγωγείου δὲ τούτου τὸ ὕδωρ μεταφέρεται διὰ ἐλικοειδοῦς σωλῆνος ἐν τῷ βράχῳ λελατομημένου εἰς ἕτερον ὕδραγωγεῖον περὶ τὸ τέταρτον τοῦ μιλίου ἀπέχον τοῦ πρώτου, καὶ κατὰ τὸ στόμιον τῆς κοιλάδος τοῦ Τυροποιείου καίμενον, ἔκειθεν δὲ ῥέον χύνεται εἰς τὴν κοιλιάδα τοῦ Ἰοσαφάτ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά κειμένην.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀνακαλύψεις τὸ δεῦτερον ὕδραγωγεῖον ἦτο ἡ Κολουμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, ἡ ἡ πηγὴ τοῦ Ἐξεκίου, διότι ἐπιστεῦετο ὅτι κατεσκευάσθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀγαθοῦ ἐκεῖνου βασιλέως.

Τὸ ὕδωρ τῆς ἀνωτέρας πηγῆς θεωρεῖται ὡς ἱαματικὸν οἱ δ' ἀμαθεῖς καὶ δεισιδαίμονες προστρέχουσιν ἐκεῖ διὰ νὰ λάθωσιν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἰαθῶσιν ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

χθὴ τὴν πρότασίν του καὶ τῷ ἔδειξε μικρὸν ἀντιθάλαμον πλησίον τοῦ θαλάμου τοῦ Ἰακώβου.

— «Θὰ κοιμᾶσαι ἐκεῖ, — εἶπεν, — εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν κλίνην.»

— «Εὐχαριστῶ, — εἶπεν ὁ Ἑρρίκος, — ἐγὼ θὰ ἀγρυπνῶ, δὲν ἔχω ἀνάγκην κλίνης.»

Ὁ ἱατρὸς εἶχε δίκαιον. Ἐπὶ ἐξ ἑβδομάδας ὁ Ἰακώβος εὐρίσκετο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐπὶ ἐξ ἑβδομάδας ὁ Ἑρρίκος δὲν ἀπεμακρύνθη τῆς κλίνης τοῦ φίλου του. Ὅταν δὲ τῷ ἔλεγον, «θὰ ἀσθενήσῃς,» — ἀπεκρίνετο — Καὶ διατί ὄχι; Μήπως δὲν ἔπρεπε ἐγὼ νὰ ἦμαι εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἰακώβου τώρα;

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξ ἑβδομάδων ὁ Ἰακώβος ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ. Τότε ἔμαθε τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Ἑρρίκου. Ὅλοι τῷ διηγούντο ἐνθουσιωδῶς ὅσα ὁ Ἑρ-